

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. □ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. □ □ □ □
Uredništvo: Fr. Tersegla, Ljubljana (Katol. tiskarna). □ □ □ □
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 6.

V Ljubljani, dne 13. marca 1909.

Letnik II.

Goreče baklje bodimo — Z njimi v temo posvetimo!

Logatec.

Ob oknu sem slonel in gledal v tiho, s snegom pobeljeno pokrajino, ki se je lesketala pred menoj v zimskem solncu.

V bližnji vasi je bil semenj, in vračali so se kupci in prodajalci s svojo živino domov. Prav sejmarški so bili njihovi pogovori. Za njimi je šel tudi zabuhel in zanemarjen človek srednjih let. Očividno je bil pijan, ker so mu bili koraki negotovi, in neusmiljeno je pretepal ubogo živinco pred seboj. Ko bi bilo samo to! Preklinjal je, da so se kazale iskre, in vmes govoril tako grdo in nemarno, da se Bog usmili! In ni ga bilo, ki bi ga opozoril, da se kaj takega ne spodobi na javni cesti. — Iz šole pridrvi kopa otrok, nedolžnost in smeh na veselih obrazih. Bo li utihnil? Ne. Še dalje bruha iz sebe ostudni gnoj svojih besedi. Otroci postojte in poslušajte, potem spogledajo drug drugega in hite dalje po cesti. Nekateri s smehom in krikom ponavljajo, kar so slišali od suroveža. — Tako se zastrupljajo nežne, komaj razvite cvetke...

Zbolelo me je pri srcu, in trpka mi je postala misel, da je v našem narodu še veliko surovosti in grdobije.

Prva taka surovost in grdobija je kletvina. Tega ni treba posebej dokazovati, da se med našim narodom čez mero preklinja. Kolne vse od fantiča, ki je zapustil vsakdanjo šolo, pa do starca, ki z eno nogo stoji že v grobu. Stariši kolnejo otroke, otroci stariše; Bog in svetniki, ogenj in strela, mraz in vročina, žival in voz, bič in komat — vse je predmet preklinjanju. Ta grda razvada ima še hujše posledice, če izvira od predstojnikov in prehaja na podložnike: otrok se nauči od očeta, vajenec od mojstra, posel od gospodarja, in tako postane najgrozovitejša kletev v ustih tegaalionea vsakdanja in domača. — Kje naj bo potem božji blagoslov, na katerem temelji zadovoljnost in sreča zemljanova? Resnico je govoril David, kraljevi pevec, ki pravi o preklinjevacu: »Ljubil je kletev, zato naj ga zadene; noče blagoslova, saj se odmika od njega. Oblekel je prekleto kakor oblačilo in šla je kakor voda v njegovo srce, in kakor olje v njegove kosti.« (Ps. 108, 18.) Kletvina se uživi v človeka in človek vanjo.

In mi? Kaj naj rečemo o tej grdi razvadi? Taalioni bo trdil, da je malenkost, če tuintam pokličem »hudiča«. Dobro, malenkost, dasi so še hujše kletvine, ki niso tako malenkostne! Toda pri malenkostih mora začet, kdor hoče postati velik in kremenit značaj. Saj hrepenimo po izobrazbi, ne samo po izobrazbi uma, ampak še bolj po izobrazbi volje in srca — po značajnosti. In v svrhu te izobrazbe nam ne sme biti nobena stvar malenkostna. Sicer pa, ali je to malenkost, ko se ta grda razvada razliva kakor umazana luža čez ves naš narod? Ali je to malenkost, če kolne brat brata, sosed soseda, tovariš tovariša? Glej, iz navidezne malenkosti vzraste surovost, in surovosti moramo napovedati odločen boj! Moramo! Kdor veliko preklinja, ta ni olikan, pa naj zna še toliko in naj se še tako elegantno obnaša. — Ne glede na to, da je kletvina lahko tudi zelo grešna, jo moramo obsojati že s stališča olike in zunanjnosti, katere si gotovo želimo. Zato ne sme biti v naših vrstah prostora za preklinjevacce in primođuševavce. Koder je še ta navada med nami — in brezdvomno je še strašno veliko — naj se polagoma zatire. Naenkrat ne bošlo; če bo šlo, tem bolje. Načelniki in vaditelji naj zlasti v telovadnicah in povsod, kjer so s fanti v stiku, pazijo, da med njimi ne bo preklinjevanja, in naj vsak slučaj pokarajo. To bo gotovo pravo bratsko svarjenje, ki bo rodilo sad. Drug drugemu bodimo zgled tudi v tem!

Druga surovost in grdobija, še veliko grša in gnjusnejša od preklinjevanja, so nesramne besede, umazano in opolzko govorjenje, takozvano kla fan je. Težko je govoriti o tem, a prijateljska beseda je potrebna. Stara pesem: Kla fa se povsod, v gostilni, v delavnici, pod košato vaško lipo, doma v hiši, na polju, ob košnji in povsod. Če pride le nekoliko več mladih ljudi skupaj pri vsakdanjih opravilih, gotovo ne sme manjkati zabeljenih umazanosti in neslanosti. In ni ga junaka, ki bi se postavil po robu in zapovedovalno zaklical: Stoj! O tem ne govori! Grdo je! Ni ga junaka, ker so vsi enaki. Spočetka neko pritajeno muzanje in hihetanje, ušesa se napno, par pomenljivih pogledov, zopet krohot, beseda da besedo, in tako se je pričelo in nadaljuje umazano govorjenje morda dolgo dolgo. Ni kmalu za-

dosti. Razvija se strast, razvija se greh, in človek, predno se zave do dobra, je postal suženj strasti, suženj greha. Koliko nepokvarjenih, nežnih src zamori tako govorjenje že v zgodnji pomladi! In tak izprijenec ni dostikrat več do vzeten za kako dobro stvar. V umazanih in izkvarjenih družbah išče utehe in pribežališča, ne brigajoč se za svoj umski in nramni napredek. Ni do vzeten ne za nežnost, ne za pravo prijateljstvo, ne za čednost; take izprijenice družijo v medsebojnem prijateljstvu le ljubezen do — umazanosti in surovosti. Ozrmo se okrog sebe samo malo, in prepričali se bomo, da je res tako.

To je žalostna resnica, ki jo lahko opazamo vsepovsod. Bratje, ali je tudi med vami v navadi? Dajte si jasen odgovor, in po odgovoru se v bodoče ravnejte! Neizprosno, junaški boj umazanosti — klafanju! V tem boju bodi vsak izmed vas poveljnik, junak od nog do glave! Tu gre za kraljestvo vašega srca, vaše notranjosti.

Jasno je, da tisti, ki ima še količkaj poštenja in značajnosti v sebi, se bo v dno duše sramoval, da bi zavijal umazanosti in grdobije v prazne in opolzke šale. Kdor ne zna drugega govoriti, kakor take neslane opolzkoosti, ta je neumen tepec, ki nima drugega v glavi, kakor slamo, pa še ta je gnijala. Fantje, zapomnite si: največji klafači so tudi največji nevedneži v vsem, kjerkoli ga primete. Če bi kaj drugega znal, bi tudi kaj drugega govoril. Je pač res: Cesar je polno srce, usta o tem rada govore. In tak ničvrednež s svojim jezikom fotografira svojo notranjost, ki je čisto izkvarjena. Ne pozabite na to pri vseh svojih zabavah in veselicah in naj ne bo nikdar vašega mesta med takimi neotesanci!

Še eno o naših narodnih popevkah! Visoko čislajmo narodno pesem in jo radi prepevajmo! Blaži nam srce, vedri nam duha. A vedite, fantje, tista pesem, ki je umazana, opolzka po svoji vsebini, ni narodna, in naj se nikdar ne oglasi iz vaših prsi! Umazane pesmi, ki se tuintam prepevajo kot »narodne«, niso nastale med narodom, ampak povečini po zaduhlih, smrdljivih beznicah med ljudmi takega kalibra, kakor smo o njih preje slišali, ali imajo pa za svojega začetnika izkvarjenega vojaka, ki v mestu ni služil cesarja, pač pa mnogo predsedel po krčmah in arestih. In kdo si drzne trditi, da bezniški in kasarnski duh predstavlja naš narod? Zato pa tudi bezniški in kasarnski duh ne sme priti med naše fante! Zapomnimo si: Vesela naj bo pesem, toda dostojna!

Biser-organizacijo je nazval presvetli knezoškof ljubljanski našo telovadno organizacijo. Pomenljiva beseda! V sv. evangeliju so zapisane tudi pomenljive besede: Ne mečite biserov — svinjam! Zato v naših vrstah nikakor ne sme biti prostora za preklinjevalce, veliko manj še za klafače. V vsem naj se kaže olika in oglajenost, ki smo zanjo vneti. Naši odseki in vsi člani teh odsekov morajo biti kakor goreče baklje, ki svetijo v

temo zablod našega naroda, in ki izžigajo, kar je nezdravega, grdega, strupenega na njem... Bratje, tu-sem svetite, tu izžigajte! Povsod, v telovadnici in delavnici, doma in na polju in v veseli družbi bodite apostoli olike v besedi in dejanju, bodite apostoli nomažeževanega življenja! Kjerkoli hoče preklinjevalec ali klafač uveljaviti svojo stvar, takoj mu zaprite pot: Stoj! Tega ne boš! Mi smo tukaj!... Vaše geslo bodi: Čisto srce, pa tudi čista usta! — Na delo, in bodite junaki!

Leopold Turšič.

Pomlad.

Št. Vid nad Ljubljano.

Pomlad prihaja v deželo. Kako koprni moja duša po tistih solnčnih dneh tako jasnih, da dvigajo človeka na perotih veselja, pomnožene ljubezni in upapolnega srca proti čistim višavam za pomlajenimi cilji in uzori. Kako se veselim vseh lepih dni, ki jih bomo prebili v letošnjem letu skupaj, drug drugega navdušujoč, drug drugega spodbujajoč k vztrajnemu, požrtvovalnemu delu za Boga in domovino.

In ko sem se tako zamislil v tiste dni, sem sklenil, bratje, da vam hočem kot pomladno darilo predložiti dva predloga sedajle tik pred zasedanjem našega odbora v Bohinju. Povem vam ta dva predloga kar naravnost, brez strahu, ker zaupam v vas, da če tudi ta dva predloga, ki nista oficijelna od predsedstva Z. T. O., temveč moja zasebna, ne bode sprejeti, pa bode vsaj premišljevali o njih in morda se bo vendar tu pa tam našel brat, ki ju bo izpeljal.

Prvi predlog: Sklenimo, da se bodo vršile vse naše priredbe v letošnjem letu v znamenju največje treznosti. Ne more se sicer našim prireditvam v tem oziru očitati kaj posebnega, toda povzdignimo se enkrat še nekoliko višje, bodimo tudi za zgled in skrbimo, da v tem oziru ne bo padla niti najmanjša senca na nas. Bodimo za vzgled! Bratje, le pogledjmo nekatere dogodke v našem javnem življenju in pomislimo in prepričajmo se, da je treba ravno na tem polju pri nas živih, kričečih zgledov mnogim sivim glavam! Udarimo nasprotnika, ki hodi sedaj po naši deželi tudi nekako pomlajen, in pa skuša samo s pijačo loviti in vzgajati ljudi. Udarimo pa tudi tiste slabotne značaje v naših vrstah samih, ki se dajo loviti na take limanice. Udarimo na dve strani in pokažimo tako našo moč, našo mlado, zmagojučo silo. Ne bo težko! Malo dobre volje, ki pa se bo ravno pri tem poizkusu, pri tej preskušni pomnožila stotero. Predpustom smo že napravili tak eksperiment s plesom; obnesel se je prav dobro. Napravimo sedaj korak naprej pri naših veselicah in drugih prireditvah. Tako korak za korakom, od stopnje do stopnje za temi cilji, za zlatimi našimi cilji, ki so kot pomladansko solnce v mladosti našega življenja. Bratje, če izpeljemo to, pa bomo prišli skupaj in samo veselje nas bo in pesem

čista in glasna, in pesem močna in jasna bo plavala iz naših duš do sinjih vrhov naših gora in višje in višje do modrega neba in še višje do naše Kraljice, do Zvezde Danice naših dni...

Drugi predlog: Oklenimo se našega naraščaja z vso silo. O tem je pisal že brat F. Terseglav v »Mladosti« in se bo še pisalo. Opozoriti vas hočem samo na nekatere stvari. Delajmo pri naraščaju zlasti organizatorično. Kot apostoli pojdemo med naše fantke. Ljubeznivo, pa tudi strogo. Koliko dela, lepega dela, katerega se ne smemo sramovati, temveč ponosni moramo biti nanj. Poglejmo samo nekatere odlomke tega dela: 1. S kom občuje naraščaj, 2. kako se vede na cesti, pred šolo, pred cerkvijo, 3. kako se obnaša v cerkvi, 4. proti starim ljudem, proti mlajšim otrokom, 5. kaj govori med seboj, 6. ali je dostojno ali snažno oblečen, 7. ali se potika v poznih večernih urah po cestah itd., itd.; sto in sto vprašanj, s katerimi moramo biti na jasnem, kjer moremo blagodejno vplivati. Ne bomo koristili samo naraščaju, temveč tudi nam samim, ker bomo s tem sami sebe vzgajali, pa še kako! Kako bomo mi sami pazili, da ne bomo storili tega, kar ne dopuščamo naraščaju! Kako skrbneje bomo pazili na lastne napake, kar seveda tudi moramo, ako hočemo doseči uspehi.

Bratje, storimo tudi to! Bog bo blagoslovil naše delo, ki naj bo vedno in vedno združeno z gorečo molitvijo. Ne pomaga nič, tudi to moramo povdariti in naj bo komu ljubo ali ne, da moramo pri vsem našem delu tudi moliti, ako hočemo, da bo to delo res trajno, uspehov polno. Ne pomaga nič: nismo samo telovadci, nismo za parado, smo tudi organizatorji, borilci za uveljavljanje krščanskih načel v našem javnem in zasebnem življenju. Ni samo politika, gospodarstvo itd. itd., poglavitno je Cerkev in z njo Kristus, do katerega je pot samo ena: verno, udano srce, katero krepi milost Božja ravno po molitvi.

Ne pomaga nič: tudi v tem moramo govoriti, in sicer mi sami, ne samo duhovniki, odkrito in jasno, ker se nimamo prav nič sramovati, prav nikogar bati, ker smo s v o b o d n i! Ta svoboda je naša moč!

S to močjo zmagujemo in bomo zmagovali. Ne pomaga nič: tisoče nas je lahko, vse zastope imamo lahko v svoji oblasti, vse poslance lahko sami izvolimo, priborimo si lahko sto in sto pravic na političnem ali gospodarskem polju, zgubimo pa lahko in še kako lahko, zopet vse, ako pozabimo samo za malo časa, da vlada nad nami, nad domovino, nad narodi in kraljestvi Eden, ki je skrit tam v tabernaklju v podobi kruha, ki pa je Moč nad vse moči in ki ne sodi ljudi samo po njihovem delu na tem ali onem polju javnosti, temveč tudi po tem, kolikokrat se kdo ponižnega in udanega srca približa Njemu, ki je zato nad nami, da smo Njegovi.

Pozdrav bratje, pozdrav pomladi, ki jo čutimo v svojem srcu kadarkoli se spomnim na

vas in pa na tisto lepo pot, po kateri hodimo in hočemo hoditi tudi v naprej pogumno, neustraheno, kot junaki!

Ivan Podlesnik.

Bratski odseki!

Ker se bliža čas prihodnje odborove seje, opozarjamo bratske odseke, da zanesljivo pošljejo k tej seji vsled velevažnega, skupnega dela, svoje zastopnike.

Dnevni red je določen sledeči:

Ob pol 11. uri prihod v Bohinj; takoj nato sveta maša v ondodni župni cerkvi. Skupno kosilo.

Takoj po obedu seja predsedništva s sledečim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Referati o okrožjih in revizijah.
5. Določitev časa Zvezne javne telovadbe.
6. Poročilo o pokrajinskih javnih telovadbah.
7. Navodila načelnikom.
8. Slučajnosti.

Ker je dnevni red zelo obširen, prosimo, da pošamezni odseki pri svojih sejah že sedaj razpravljajo o njem in dajo svojim zastopnikom navodila. Bratske odseke prosimo tudi, da nam zanesljivo do 8. marca sporoče, koliko zastopnikov njihovega odseka se bo seje udeležilo. Na zdar! Dr. Pogačnik, predsednik. Pavlin, tajnik.

V tej številki prinašamo še drugi dve sliki prostih vaj za leto 1909; vse štiri slike bo dala Z. T. O. natisniti na finejši papir in jih bo pošiljala odsekom, ki jih bodo zahtevali. — Vsem odsekom priporočamo, da iste naroče, ker je ne le potrebno, da vise v vsaki telovadnici, marveč tudi v kras isti. Ako pa kateri odsekov želi fotografije prostih vaj (v velikosti 13 × 18), naj pa to naznani zvezinemu načelniku bratu Vojtehu Jeločniku, pri katerem se tudi naroče slike udeležencev mladeniškega tečaja.

Dobrepolje.

Vzor-učitelji, prijatelji ljudstva!

Naš telovadni odsek deluje šele dva meseca in vendar zelo dobro napreduje. Mladenci so se telovadbe z neko posebno vnemo prijelili. Ob najslabšem vremenu, ko je silno zapadel sneg, so prišli telovadci iz Ponikev k večerni telovadni uri. To je res požrtvovalno! Sicer jih je nekaj odpadlo, drugim je pa telovadba že tako prišla v meso in kri, da jim dve uri in še več telovadbe hitro mine. Zasluge si je za to preidobilo vrlo naše učiteljstvo. Ko bi bili povsod taki, kako bi si pridobili ljubezen ljudstva! Godrnjali so v Ljubljani, češ, da je prišel iz tako velike fare k telovadnemu tečaju le en telovadec. Res je to! Ampak ta je bil učitelj brat Odlasek. Žal, da smo izgubili blagajnika učitelja br. Tratnika, ki je odšel na svoje novo mesto v Črni vrh. Vodil je vzorno blagajniške knjige. Telovadci smo zaklicali odhajajočemu bratu krepak »Na zdar!«, ko se je od nas poslovil s solznimi očmi. Naš nadučitelj br. Štrukelj, ki redoma telovadi skupaj s kmečkimi fanti, pa še posebej uči naraščaj po nedeljski sveti maši. Naraščaja se je nabralo zelo veliko, tako da imamo dovolj upanja za prihodnost. Tudi šolska mladina se že vadi po skupni telovadni komandi. Čast takemu nadučitelju! Kje mu je drugodi enak? 30. svečana se je vršila revizija. Br. Jeločnik je našel vse v vzornem redu in obljubil, da bo prvi izlet Ljubljančanov v Dobrepolje. To nas veseli. Iz te mladine naj zrastejo zavedni, res napredni možje, vneti za prave naše vzore!

Proste vaje 1909.

3.

- V vzpetni stoji roki v pest.
- a) Odročno vzročenje (roke med odročanje in uzročanje) — prekrižna stoji (desno nad levo).
 - b) Obrat na levo (na prstih), do vzpetne stoji — z rokami lok na vznotraj do odročanja.
 - c) Drža.
 - a) Obrat na levo do zanožne z desno — z desno roko skrčenje za tilnik — leva vztraja na mestu (predročanje).

- b) Udarec z desno naprej do predročanja — z levo zaročno krčenje — spojeno izpad naprej z desno nogo.
- c) Drža.

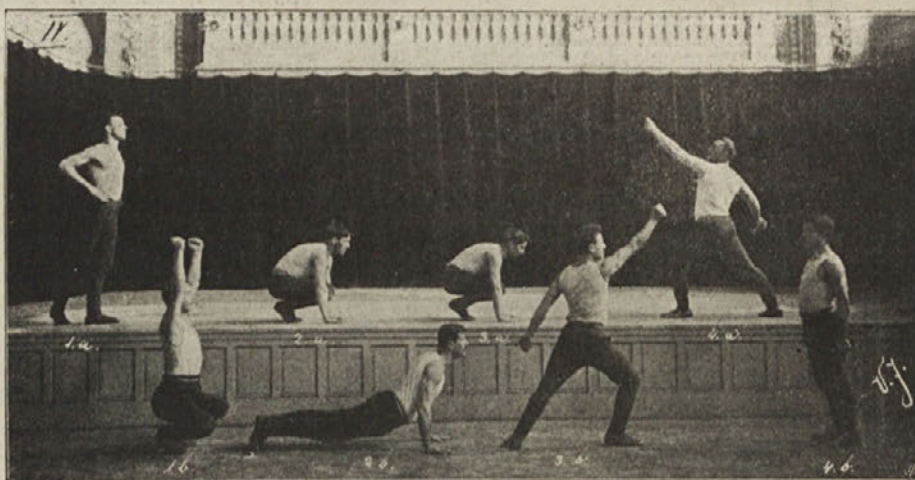
- a) Vzravnavna in (spojeno) obrat v levo — prednoženje z desno — predročanje.
- b) Nizki počep (predročanje ostane).
- c) Drža.
- Odročanje.
- b) Vzklon.
- c) Drža.

4.

- a) Roke v bok — obrat v levo do zanožne stoji z desno.
- b) Vzročanje — (spojeno) nizki počep.
- c) Drža.
- a) Predklon v čepanju (kolena skupaj), roke na tleh.
- b) Izteza trupla v ležno oporo za rokama.
- c) Drža.

- a) V predklon v čepanju — (roke na tleh).
- b) Vzklon (spojeno), izpad z desno naprej — z desno predročno uzročanje, z levo zaročenje.
- a) Obrat (na obeh petah), v levo do izpada z levo naprej — levo: predročno uzročanje. Zaročenje z desno.
- b) Uspešno — priročenje (desno nogo k levi).
- c) Drža.

Kamnagorica.

Revizija. — Kako nam brat predsednik razlaga »Mladost«. — Odločen boj pijanstvu! — Nove uniforme. — Novo orodje.

Revizija našega telovadnega odseka se je vršila dne 31. januarja. »Zvezin« predsednik brat dr. Lovro Pogačnik nas je s krasnim govorom navduševal za novo delo. Posebno lepo je navduševal naraščaj, kako morajo ubogati, da postanejo enkrat krepki fantje in dobri možje. Brat Pavlin je telovadce v nekaterih točkah opozoril na lepo izvajanje telovadbe, priporočal je strogi red in pa disciplino. Na mladeniški tečaj smo poslali dva člana, načelnika br. V. Arha in brata V. Pogačnika.

Dne 24. februarja smo pa imeli bratski sestanek, na katerem nam je brat predsednik M. Mikelj nekatere poglavne točke iz »Mladosti« razlagal. »Mi nismo in ne smemo biti za parado«, pri tej točki smo se dalj časa pomudili.

Razlagal nam je, kako moramo delati. Vsi, ne samo predsednik in načelnik, ampak tudi zunaj, z besedo in z dejanjem in pa z dobrimi zgledi moramo kazati, da smo res pravi delavci pod našim belim praporjem!

Da pa v tem delu ne omagamo, nas predsednik navdušuje za vstop v Marijino družbo. Tukaj imamo priložnost pogosto prejemati svete zakramente ter se tako uspešno boriti zoper strasti. Priporoča nam tudi družbo treznosti; čim več bomo imeli abstinentov, tem več

bomo imeli dobrih delavcev za našo organizacijo. Brat načelnik Arh poroča o nekaterih važnih točkah mladeniškega tečaja; priporoča strogo disciplino, graja nekatere nedostatke pri vajah, opominja telovadce, naj se ogibljuje igralcev, ki zapravljajo čas pri kartah ali pri kegljanju. Ogibljuje naj se tudi gostilni! Kdor ne opusti tega, ta ne more biti dober član naše družbe.

Brat V. Miha pripominja iz lastne skušnje, koliko ima človek »prijateljev«, dokler jim vse znosi v gostilno, kar prisluži. Taka tovaršija je gotovo zelo draga. — Predsednik razlaga, kako je žalostno stanje takega človeka. Kaj mu ostane za čas boleznij, kaj za nesrečo, kaj za starost? Nič in zopet nič! Torej varujmo se tega, kar nas uničuje.

Zaradi tega sestanka je neke v neki gostilni hudo zašumelo, ker se brani, da bi se preveč ne pilo. Danes povemo odkrito, da prepovemo vsem našim članom posecati tisti kraj, kjer se še sedaj v svetem postnem času ne morejo držati plesanja!

Uniform si napravimo dvanajst že do Velike noči, v kratkem dobimo tudi rog in pa bradljo. Skakalnice si napravimo sami. Telovadimo redno vsak teden po tri ure, želimo pa že spomladi, da bi mogli tudi na prosto zleteti. Na zdar!

Dolenji Logatec.

Društveni dom. — Razne zapreke, težave in zdravila. — Nov odbor.

Na zadnjem običnem zboru našega »K. S. Izobraževalnega društva«, ki se je vršil dne 28. februarja t. l., se je sprožila prevažna misel, naj bi se spomladi začel graditi »Društveni dom«. Navzoči možje so se misli oklenili z velikim navdušenjem; upamo, da se bo to navdušenje šlo bolj razplamtelo in ne zamrlo. Samoposebi je umevno, da se za bodoči »Društveni dom« z vsem srcem ogrevamo tudi mi telovadci. Dobili bomo bodisi za telovadbo, bodisi za organizacijsko delo dostojen in udoben prostor.

To je enkrat ena, da se v takih razmerah, kakršne so dane zdaj našemu odseku, vsaj z ozirom na tehnično delo ne moremo povspeti do one višine, kakor bi se radi. Pomislite, telovaditi v tako hudi zimi v mračnih in nezakurjenih prostorih — priredili smo si namreč pred zimo za telovadnico dokaj prostoren hlev — ni baš privlačno. Odtod tudi umljivo dejstvo, da je marsikateri, ki je bil poprej vnet telovadeč, raje začel ostajati doma za pečjo, kakor da bi hodil v telovadnico zmurzovat. Rekel bo kdo: Zakaj pa peči ne postavite? Ne smemo! Naši nasprotniki, ki jih imamo na vseh koncih in krajih, so si na vso moč prizadevali, da bi nam še ta skromni prostor odjedli, pa so si polomili zobe. — Nekako težko nam je pri srcu, če se spominjamo nazaj. V začetku je bilo pri odseku nad 50 članov. Kajpada je bilo — to moramo priznati — premalo izbire in reda. Pa kmalu smo se prepričali, da je treba pri vsakem odseku že takoj od početka trdnega temelja, in ta temelj je delaven odbor in vzorni člani. Potem odsek napreduje. Kakor tega ni — in pri nas je bilo obojega ob začetku premalo — začne odsek hirati in treba je krepkega zdravila, da se odsek ozdravi. Takega zdravila smo se poslužili pri zadnji odborovi seji: Črtali smo iz imenika do dvajset članov, ki nam ni mnogo žal za njimi. Žal nam je le za tremi člani, ki so odšli s trehuhom za kruhom v Ameriko. Nekaj jih je šlo tudi na Nemškšo. Zdaj nas je še 29. Nadejamo se, da bodo vsi brez izjeme ostali trdni in nemojajni, četudi rujejo viharji okrog nas. Da le nekoliko gorkejša postane, si uredimo novo zasilno telovadnico, ki je bila že pred zimo dograjena do strehe. Žal, da nas je prehitel sneg, predno je bila dovršena. Gotovo bi nam bilo sedaj močnejše poročati o lepših uspehih.

V organizacijskem oziru smo dokaj na trdnem. Imamo redne odbore seje, pridno čitamo »Mladost«, ki je prihaja v Dol. Logatec nad 40 izvodov, in se pripravljamo tudi za igro, ki jo še pred Veliko nočjo uprizorimo. Samo s tedenskimi sestanki smo radi preobitega snega morali nekoliko zoostati.

Novi odbor smo si izvolili tako-le: Predsednik L. Turšič, podpredsednik Fr. Maček, tajnik Janko Tršar, namestnik Ivan Šijanec, blagajnik Fr. Pečkaj, namestnik

Anton Maček, odbornika Lovro Blažič in Jož. Jerina. — Hrepenimo po pomladi, ki naj vlje krepkega življenja v naš odsek! Na zdar!

Bohinjska Bistrica.

V novi dvorani. — Življenje po tečaju. — Odbor.

Odkar smo ustanovili pri nas telovadni odsek »Planinski Orel«, skoraj vsaka številka »Mladosti« častno omenja vsaj nekoliko o našem gibanju, dasi ni bilo o nas še nobenega dopisa.

Skromni smo, skromno smo pričeli. Do zadnje nedelje smo gostovali v salonu g. Markeža. Radovoljno nam je prepustil lično dvorano za vaje. Iskrena mu hvala! Sedaj smo na svojem. Po skrbnem prizadevanju načelnika Šimna Zvana in predsednika Petra Ravnika je gospa Framica Mencinger odstopila dvorano v svoji hiši pri Obernekarju našemu telovadnemu odseku. Hvala! Hvala! smo blagi gospej, vneti in požrtvovalni za vse dobro. Bode naj uverjena, da bo »Planinski Orel« vedno v čast in ponos planinskim goram in bohinjskemu ljudstvu! Dvorana je prostorna; v tej bomo izvajali zlahka tudi vaje na drog.

Vaje imamo redno vsako nedeljo; do sedaj smo jih imeli šest. Brat Maks Žen iz Jesenic prihaja vedno vadi. Revizijo je izvršil dne 7. februarja brat V. Zabret. Z zadovoljstvom je polivalil vojaški nastop našega telovadnega odseka. Za kratek čas učenja in vaje je bil uspeh zares nepričakovan. Telovadci — mnogo dosluženih vojakov med njimi — so zares srčni in vztrajni, pravi korenjaki, sinovi planin. Zatorej se pa tudi ne stršijo ne trpljenja ne nasprotnikov. Da, »Planinski Orel« je pravo njihovo ime in nobeno drugo. Prav je, da se ne le po duhu, ampak tudi po imenu pred svetom ločijo od drugih.

Srčno se veselimo odborove seje Z. T. O. 19. t. m., na sv. Jožefa dan. Vršila se bo že v naši dvorani. Seveda spomladi bi bilo lepše. Sicer pa na veselo svidenje 19. marca!

Poučnega tečaja v Ljubljani se je udeležil brat načelnik Šimen Zvan. Vrnil se je polu navdušenja za rast in napredek našega telovadnega odseka. Dve nedelji je že nastopil in imel sam s telovadci vajo.

Naš odbor je tako-le sestavljen: Načelnik Šimen Zvan, predsednik Peter Ravnik, zajedno tudi blagajnik, tajnik Franc Ravnik, namestnik Janez Ravnik; odborniki so: Alojzij Šilar, Anton Torkar, Janez Rozman, Valentin Rozman, Janez Strgar, in namestnika Lovrenc Preželi in Janez Skočir.

Idrija.

Ne zanemarjajte dušne izobrazbe!

Da je v združenju moč in napredek, to ve vsak, kdor zasleduje gibanje sedanjega časa. Kar posameznik večinoma ne zmore, to pa stori združenje v organizaciji. Tega principa se tudi naši telovadci dobro držijo, hodijo redno k telovadbi in k predavanju. Žalibog le nekateri se nekoliko obotavljajo in jih ni večkrat k predavanjem. Tak si misli, da je vseeno dober telovadeč, tudi ako ga ni večkrat k predavanju. To pa ni res. Kdor bo hodil samo k telovadbi in imel namen samo telesno se razvijati, zraven tega pa zanemarjati duševni razvoj in društveno življenje, tak bo enkrat postal gotovo — »Sokol«!

Nasprotniki vedno rujejo proti nam. Krasen pogreb br. Svetličiča jim je še bolj vnel strasti, da nam žele škodovati, kjer se le da. Tri reči so pa, ki nam dajejo pogum v našem položaju, in te so: pohvala revizorjev, podpora naših somišljenikov in ustanovitev telovadnega odseka pri sosedih, v Črnem vrhu. Br. Podlesnik in Jeločnik sta nadzorovala odsek in marsikaj dobrega, posnemanja vrednega našla in pohvalila. Med drugim je rekel br. Podlesnik, da smo dosedaj pridobili največ novih naročnikov našemu glasilu »Mladost«. Druga vzpodbuda so nam naši številni podporni člani. Imamo jih že sedaj na sto. To seveda ni naša zasluga, ampak vrli meščanje umejo tok časa in nas gmotno podpirajo in gmotno vprašanje gotovo ni zadnje med pogoji za obstanek in razvoj kakega društva. Mi bomo blagim podpornim članom hvaležni.

V nedeljo, dne 14. t. m., so šli naši telovadci peš v Črni vrh k ustanovitvi telovadnega odseka, in sicer štirje v kroju. Z veseljem so nas sprejeli vrli fantje ondotnega izobraževalnega društva. Mladenič Sinkovec otvoril občni zbor in v iskrenih besedah pozdravi vse navzoče ter da besedo br. Terseglavu. Po dokončanem govoru br. Terseglava spregovori br. Kanduč par besed v imenu idrijskega telovadnega odseka. Po končanem govoru br. kaplana Kastelca se je izvolil odbor. Pristopilo je 21 krepkih in čilih fantov v našo mladeniško organizacijo. Popoldne smo pa šli na veselico gasilnega društva; prav imenitno smo se zabavali, posebno smo hvalile slavnemu tamburaškemu zboru, ki je tako spretno izvajal posamezne točke. V tej prijazni družbi nam je potekel čas tako hitro, da sami nismo vedeli kako. Prišel je čas odhoda. Poslovili smo se od vrlih bratov v nadi, da smo postavili mlaj, ki bo kljuboval vsem ljutim viharjem. Bratski Na zdar!

Št. Vid.

Skrb za naraščaj. — Dekliški odsek. — Med Sokoli.

Članek br. Terseglava o skrbi za naraščaj v predzadnji »Mladosti« pri nas ni ostal brez uspeha. Ravno naraščajsko vprašanje je bilo pri nas pereče. Zato pa smo v zadnji seji sklenili preosnovati naraščaj v zmislu omenjenega članka. Vodstvo naraščaja je iz posebne prijaznosti prevzel br. Alojzij Markež, prefekt v knezoškofijskih zavodih, v tehničnem oziru pa br. Zavodnik. Br. Markež je obljubil skrbeti, da bodo imeli dečki vsako sredo od štirih do petih predavanje in primerne razgovore, od petih do šestih pa telovadbo. Ob nedeljah popoldne pa imajo samo telovadbo. Snov predavanj bo zelo raznovrstna in mladim fantom razumljiva. Skrbelo pa se bo tudi za to, da bodo sami člani naraščaja napravili kako igro in se bodo vadili v nastopih. Na ta način upamo iz naraščaja vzgojiti ne samo dobre telovadce, ampak tudi poštene, zavedne mladeniče.

Članski sestanki bodo odslej vsako drugo nedeljo ob 5. uri popoldne in se jih morajo udeleževati vsi redni člani. Ustanovil se je tudi dekliski odsek, ki bo v slogi deloval v korist čitalnice. — Zadnji čas smo tudi malo poagitali za uniformo in si jo je sedaj napravilo sedem fantov. Upamo, da si tudi drugi kmalu omislijo rdečo srajco.

Tudi naši »Sokoli«, na čelu jim »brat Janko Žirovnik«, nočejo biti kar tako-le. Napravili so cele tri uniforme, a že pri teh so imeli smolo. Teden potem, ko so na svoji maskaradi prvič plesali v rdečih srajcah, se je zvedelo, da so »Sokoli« izključili svojega bivšega načelnika Poličarja. O vzroku molčimo. Radovedni smo le, če bo naš nekdanji odbornik tudi sedaj trdil, da je to kaplan napravil. — Sicer pa sočustvujemo z njim, da je zdaj, ko je celo leto brusil podplate za »Sokola«, dobil od njega brco, namesto lepe uniforme. O jej, kdo bo pa sedaj letal okoli? Nekaj časa sem to prav dobro opravljal »brat Janko Žirovnik«, a to ne vemo, kako bo opravil, ker kmetom vedno govori, kako veren je in kako spoštuje duhovnike. »Sokolom« pa smrdijo take reči, ker imajo razum »brata Janka Žirovnika« to dobro lastnost, da tega ne tajijo. Na zdar!

Žiri.

Predpust. — Fantovski sestanki. — Orodje. — Nasprotniki.

Predpustom smo se ravnali čisto v zmislu sklepa Z. T. O. Priredili smo veselico, ki je prav dobro uspela, četudi ni bilo plesu. Na pustni torek smo pa priredili prvi fantovski sestanek. Predaval je brat kaplan Perko in nam pokazal razliko med resnico in frazo. Resnica je naša, fraze pustimo nasprotnikom. Marsikaj poučnega smo se naučili na tem sestanku in le želeli bi bilo, da bi bili bolj pogosti.

Naš odsek si omisli zastavo, za katero smo že nabrali okrog 350 kron prostovoljnih prispevkov. Iz Prage smo dobili težko pričakovano orodje, bradljo in drog. Sedaj zaradi premajhnega prostora na drogu še ne bomo mogli telovaditi. Telovadimo v prostoru, ki ga nam brezplačno prepušča vrli brat Ivan Zajc.

Liberalci prav pridno pišejo o nas v »Notranjca«, kakož s tem, kako silno se nas boje. Noben liberelec v Žirih še ne zaspi, da ne bi se prej našega odseka spomnil. Mi pa seveda nanje nič ne damo, kajti kar v »Notranjca« zmažejo, je že tako smrdljivo, da je celo brati nevarno, da se ne bi okužili. Zlasti brat kaplan Perko jih podnevi in ponoči preganja, vidijo ga celo v sanjah v podobi liberelece hrustajočega zmaja. Mi jim ta strah privoščimo in se bomo gotovo zelo potrudili, da jih ne bo nikoli minul. Z izobrazbo in telovadbo bomo svojega duha vadili v znanju, voljo pa v disciplini, naši liberalci pa so nam toliko mar, kakor žabe regljavke v luži. Na zdar!

Mladeniška igra.

»Za križ in svobodo« je naslov novemu, izvirnemu igrokazu, ki izide t dni v založništvu »Katoliške bukvarne«. Igrokaz je namenjen našim društvom in je njega dejanje povzeto iz novodobnega društvenega življenja. Na eni strani navdušeni mladeniči društveniki, na drugi pa nasprotniki krščanskega društva — svobodomiselnici, ki rujejo proti društvu, hočejo isto razbiti in zapeljujejo poštene društvene člane s frazami o svobodi v svoje zanke. Predavanja prirejajo, hujskajo in demonstrirajo, samo da bi razbili lepo se razvijajoče društvo v fari. Sokolsko društvo ustanavljajo, vabijo predavatelje iz mesta itd. Toda vsi njih načrti se izjalove vsled značajnosti zavednih mladeničev in moždruštvenikov. Samo eden postane njih žrtev, Martin, odbornik društva, ta pade njim v zanjko. Potom zahrbtnih intrig se jim posreči napraviti razpor med vnetim društvom in tajnikom Štefanom in pa Martinom, ki zalezuje Štefanovo nevesto in napade z nožem dan pred poroko Štefana, »ker maščevanje je sladko«, tako so mu rekli njegovi pristaši. Toda tudi Martin spregleda njih prekanjenost, prepozno sicer, vendar še pravočasno, da ne propada popolnoma. Ves skesan se vrne iz zapora domov, prosi prizadete odpuščanja in pripoveduje, s kakšnimi umazanimi sredstvi so ga »svobodomiselnici« pridobili za-se.

To je kratko snov igrokaza, ki vsebuje zanimive dialoge in ima mnogo živahnega dejanja v sebi.

Brezdvomno bo igrokaz dobrodošel zlasti onim našim društvom, v katerih se v zadnjem času tako lepo razvija mladeniško gibanje.

»Za križ in svobodo« aj postane programni igrokaz za vsa naša mladeniška društva! Zato sezite po njej vsi mladeniči, telovadci, čč. duhovščina, ki vodi društva itd. Cena 50 vinarjev, pet izvodov in več pa samo 35 vinarjev.

Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Ig.

Nev odsek.

7. t. m. se je vršil na Igu ustanovni občni zbor telovadnega odseka. Zbralo se je iz vseh vasi iške fare do 150 krepkih mladeničev, ki so z veseljem in zanimanjem sledili zborovanju. Govorila sta o pomenu telovadbe in organizacije brata dr. Pogačnik in Srečko Pavlin iz Ljubljane. Nato so se izvolili zaupniki iz vsake vasi, da uredijo svojim razmeram primerno, kako bodo zastopani v vodstvu odseka. Prihodnjo nedeljo že začno telovaditi in predno poteče poletje, stala bo že telovadnica, za kar skrbi predvsem mnogozaslужni in za mladno prevneti naš župnik dr. Mauring. Njegova ideja je tudi, da se vpelje v iškem odseku strelski klub, za katerega se iški fantje, po večini dosluženi vojaki, prav posebno zanimajo. Na zdar!

Šmartno pod Šmarno goro.

Kako delajo člani. — Številni naraščaj. — Doma nam treba!

Oprosti nam, brat urednik, da od našega telovadnega odseka nisi dobil že tako dolgo nič poročila. Gotovo si že mislil, so že zmiznili. Kakor sam veš, sprvega se zdi človeku vsaka reč pretežka ali skoraj nemogoča, in zato začne odlašati od dne do dne, tako da zaostane in ni narejeno. A temu ni tako, resne volje je treba, potem pa gre. Kakor se nam bliža vesela pomlad, tako se hočemo tudi mi oživeti in vse nadomestiti,

kar smo zdaj zamudili. Res veliko smo zamudili ker se toliko časa nismo nič oglašili v našem listu »Mladost«, tako da bi kmalu naši sosedni bratje dvomili o nas, kje smo, če nas je mogoče vzela letošnja huda zima? Pridno in redno hočemo odslej poročati o delovanju našega telovadnega odseka v naš mladeniški list, da bodo tudi drugi bratje telovadci vedeli, da živi v kljub precejšnjim nasprotnikom šmarnski telovadni odsek.

Sedaj smo telovadili dvakrat na teden, v sredo in soboto, ko smo pa izvedeli, da se v Št. Vidu učijo novih vaj z meči, smo takoj sklenili, da naj se hodita dva brata telovadca istih učiti. Zato smo pa pri odborovi seji dne 17. svečana t. l. morali sobotno telovadbo prestaviti na petek in odborovo sejo na sredo vsakega tedna. Vadiamo se tudi petja, katerega nas podučujejo domači župnik brat Janez Lesar vselej eno uro pred telovadbo, in sicer od 7. do 8. ure. Od 8. do 10. ure je telovadba, katero nas obiskuje redno po dvajset telovadcev. Telovadimo v stari šoli, a premalo prostora imamo; vedno se oziramo in obračamo proti novi prostejši dvorani, ali ne vemo še, kod da hodi; za enkrat bomo morali še s to potpeti. Imamo bradljo, drog, kozo, skok in palice.

Ob nedeljah imamo naraščajsko telovadbo, katero obiskuje vsako nedeljo od 30 do 40 dečkov, pa jih ni kam postaviti. Zato prosimo Boga, da bi se res enkrat končala ta nesrečna zima, da bi lahko z veseljem telovadili na prostem. Iz teh dečkov lahko pričakujemo lepe vrste telovadcev, ki se bodo znali v bran postaviti za sveto vero in drago domovino! Revizije pri nas še ni bilo in jo pričakujemo vsak čas. Liberalni pristaši pridno čukajo na nas, a mi se ne oziramo na nje, ker vemo, da čuk prerokuje smrt liberalcem. Na zdar!

Škofja Loka.

Delovanje odseka. — Okrožja. — Predavanja.

Akoravno počiva narava v snežnobeli odeji, vendar se organizacija našega odseka res krasno razvija. Naš odsek dela namreč na to, kako bi se po naročilu Z. T. O. osnovalo okrožje za loški okraj. V naši okolici se namreč namerava ustanoviti več odsekov. Tako naj bi bil loški odsek središče teh na novo osnovanih odsekov.

Vsako nedeljo imamo predavanje, katerih se telovadci prav pridno udeležujejo. Pri zadnji seji se je sklenilo, da je vsako drugo nedeljo obligatorično predavanje; pri teh predavanjih se nas navdušuje in se razlaga posamezne članke iz »Mladosti«.

V predustu nismo prirejali nikakih plesnih venčkov, kakor je to navada naših nasprotnikov, ampak na pustno nedeljo smo priredili lep predusten večer. Uprizorili smo namreč, kakor smo že zadnjič poročali, dve šaloigri. Obe sta prav lepo uspeli. Domači moški zbor pod vodstvom g. organista Josipa Rojnika je pa zapel par lepih slovenskih pesmi. Da je bil večer lepši, so nam pa še bratje tamburaši udarili par lepih komadov. Po končani prireditvi smo se vračali domov vsi z željo: Bog nam daj še mnogo takih večerov!

Na praznik sv. Jožefa bomo pa praznovali god zaščitnika našega društva in telovadnega odseka. V ta namen se bomo vsi telovadci in društveniki skupno v kroju udeležili svete maše in sv. obhajila. Zvečer bomo pa uprizorili šaloigro »Črevljari«. Po igri bo tombola.

Izgubili smo sedaj res vzornega brata Frlica; šel je namreč na Vrhniko. Upamo, da bo tudi tam pristopil k našim četam ter da bo delal čast ondotnemu odseku. Na zdar!

Komenda.

Sadovi vaditeljskega tečaja. — Naraščaj.

Dragi bratje! Vkljub hudi zimi vam moremo poročati mnogo veselega. V našem telovadnem odseku vlada že ljuba pomlad; fantje se vedno živahneje gibljejo; redno se slišamo v telovadnici, da si urimo telo in duha. Neumorni načelnik nas je stare vaje že dobro naučil, pričeli smo z novimi, da se pripravimo za javno »Zvezino« telovadbo. In kako bi tega ne zmogli, ko so bili štirje naši bratje na lepem vaditeljskem tečaju v Ljubljani! 24. februarja smo imeli »Zvezino« revizijo, ki sta

jo izvršila brata Valentin Zabret in Ivan Podlesnik; udeležil se je iste tudi vč. g. svetnik M. Poč. Br. Zabret nam je podal krasnih naukov za uspešno vodstvo našega odseka in nas opominjal, da držimo strogo disciplino, ki je prvi pogoj za obstoj naše organizacije, brat Podlesnik pa nas je v zbranih besedah navduševal za neustrašeno delo, ki nas čaka v odseku. Obema se je zahvalil brat predsednik z željo, da bi po danih navodilih v naši fari postal vzor-odsek.

Posebno veselje sta brata revizorja izrekla nad našim številnim naraščajem, katerega vaditelji prav pridno urijo. Za post pripravljamo lepo šaloigro »Garcia Moreno«, za velikonočno procesijo pa telovadsko obleko. Takrat nas, kakor upamo, nastopi 21 bratov, med njimi dva trobentača. Bratje, vedno naprej in nikdar nazaj, bodi naše geslo! Na zdar!

Sv. Ivan pri Trstu.

Novo življenje. — Ob bratovi gomili.

Tudi pri nas v Trstu živimo fantje, ki že deli časa sem z zanimanjem zasledujemo življenje po mladeniških telovadnih odsekih. Naša srčna želja je že zdavnaj bila, da se tudi tu pri nas osnuje tak odsek. Poslali smo svojčas br. Dequala v Št. Vid nad Ljubljano, da se je nekoliko izvežbal v praktični telovadbi in koj, ko je prišel nazaj, smo pričeli po malem telovaditi. Pričelo se je med nami živahnejše novo življenje. Mladeniče zlasti mlajše, telovadba zelo veseli. In zato ne bomo odlašali dolgo z ustanovitvijo telovadnega odseka; saj je pri nas bolj kakor kje drugje treba dati fantom zabave in pouka, ker izkušnja nas uči, da vzgoja naših nasprotnikov vodi v propad in posurovljenje. Naše »Katoliško izobraževalno društvo« hoče poskrbeti tudi za mladeniče, da se izpopolnijo.

Poročati pa moramo »Mladosti« tudi žalostno novico, ki je zadela naš mladi krog. Dne 30. februarja smo pokopali vrlega mladeniča Hinka Korenta, katerega je huda pljučnica v 15. letu starosti spravila v prerani grob. Ob gomili dragega nam brata žaluje »Kat. izobraževalno društvo«, ki je bilo Hinku drugi dom, žaluje mladi tamburaški zbor. Posebno pa žalujemo mi mladeniči, ki smo stavili na njegovo nadarjenost in plemenito navdušenje toliko lepih nad. Kot za rodnim bratom smo točili solze, ko smo spremljali z bratskimi venci ovito krsto k preranemu počitku. Tožno se nam je storilo, ko je gospod kaplan Čok govoril ganljive besede v slovo in so društveni pevci zapeli žalostinko, a tolažila nas je zavest, da brat Hinko biva že tam, od koder prihaja ves blagoslov, ki ga mi prosimo nad nas in mladeniški odsek, kojega ustanovitev dočakati ni bilo bratu Hinku dano. Prvič nas je v javnosti po telovadsko nastopilo 30 fantov na mrtvaški poti, a ta pot je bila pot življenja za naš odsek, kajti sklenili smo, mlade svoje moči posvetiti v to, da se tudi ob obali sinje Adrije oživi duh poštene mladeniške organizacije. Na zdar!

Spodnja Idrija.

Predpusno veselje. — Naše naprave. — Notranje delo.

Lepo je uspela veselica, katero je priredil naš telovadni odsek dne 14. svečana v društvenih prostorih. Izvršila se je v našo popolno zadovoljnost. Ljudi je bilo polno, akoravno ni bilo ne godbe ne plesa. Igrali smo igro: »Povišana najemščina«, katera je izvalila obilo smeha. Čisti dobiček smo namenili za nabavo telovadnega orodja. Naročili smo si bradljo, in sicer v Logatcu ker drage in velike še ne moremo zavoljo naših tesnih prostorov. Naše fante zanima telovadba, sedaj pa, ko bo orodje, bo zanimanje še večje. Rog smo tudi naročili; preskrbela nam ga je Z. T. O. Tako bomo šli naprej, da si okrepimo svoje ude in da si razbistimo duha in srce. — Odkar nismo poročali v »Mladosti«, smo imeli tudi par zanimivih in podučnih predavanj. »Mladosti« prihaja k nam 24. lansko leto je bila samo ena. Občni zbor telovadnega odseka imamo to nedeljo. Na zdar!

Košana.

Pevski zbor. — Neprestan napredek.

Zanimanje za telovadni odsek je bilo precej ob ustanovitvi velikansko, a vedno narašča. Seveda glavno zaslugo ima naš predsednik, veliki mladinožub, ki je preskrbel dvajset uniform, vso telovadno obleko, drog, skok in bradljo (že naročena iz Prage). Čast mu! Pohvaliti pa moramo tudi brate telovadce (30) in naraščaj (25), da vsi točno in redno prihajajo k vajam. V nedeljah in praznikih gredo le v cerkev in domov h kosilu, sicer pa so neprenehoma v telovadnici in pri branju časopisov. Posebno veselje pa je zavladalo pretečeno nedeljo med našim odsekom, ko se je ožunačil naš brat Birščak, poznan kot izvrsten tamburaš, sedel k harmoniji v kaplaniji ter precej pri prvi važi skoro dovršeno naučil brate telovadce pesem: »Hej Slovenci!« Ker je mnogo pevskega posluha med odsekom, se posrečijo prav izvrstno proste vaje tudi na godbo. Na zdar!

Mengeš.

Revizija. — Novo življenje. — Občni zbor.

Dne 24. februarja, na pepelnico sredo, smo imeli revizijo v našem odseku. Revizijo sta izvršila natančno brata Valentin Zabret in J. Podlesnik. Revizija veliko vpliva na odseke, pri nas se že pozna. Hvaležni smo revizorjem, ker sta nam podala nekaj stvarnih navodil in nam razložila v poldrugourni seji, kar nam je bilo nekako nejasno. Hočemo se ravnati popolnoma po teh navodilih. Veseli nas, ker bomo kmalu združeni v eno okrožje vsi tukajšnji sosedni bližnji odseki, da bomo potem skupno delali v prid naše mladine, našega naroda. Dne 14. marca se vrši občni zbor, pri katerem bomo imeli obenem tudi sestanek predsednikov in načelnikov iz Kamnika in Komende. Predavatelj pride iz Ljubljane. Pridite, bratje, v obilnem številu! Takrat pridite s svojimi predlogi in načrti na dan. Na dnevnem redu je več točk: Predavanja za mladeniče, poročilo predsednika, tajnika, blagajnika, načelnika, volitev novega odbora, slučajnosti. Na zdar!

Odsekom!

Poročila odsekov v tej »Mladosti« so nas zelo vzdostila, posebno ker vidimo, da mladeniški tečaj v Ljubljani že kaže prav lepe uspehe glede na vse tam podane nasvete, nauke, naraščaj, telovadbo itd.

Odločno pa graja predsedstvo Z. T. O., da neki odseki revizorjem na njih sporočilo, da pridejo, niti odgovorili niso ali v dveh kratkih besedah odpovedali, ne da bi navedli vzrok, kakor da bi jim revizija ali ne bila ljuba ali pa jih ne zanimala, kakor da bi za to prevažno zadevo ne imeli zmisla. To kaže pomanjkanje discipline in pravega umevanja. Z. T. O. naznanja, da bo, ako kak odsek ne bo za odpoved revizije navedel tehtnega vzroka, revizijo izvršila nenapovedano. Se enkrat prav ostro obsojamo pomanjkanje discipline, ki se kaže v grajenih pojavih, ter izjavljamo, da kaj takega ne bomo trpeli!

Z. T. O.

Manufakturna trgovina Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na !! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

:: (Praga). ::

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, koze in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča

popolno zalogo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in dopošlje popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Za društveno porabo omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8:50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno porajajo prispevek svojih članov lega	» —80
Glavna knjiga za »Čebeline« vezana	» 9—
Blagajnikova knjiga za »Čebeline«	» 4:90
Hranilna knjižica za »Čebeline« 100 izvodov	» 8—
Mesečni zaključek za »Čebeline« lega	» —60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	» —80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek	» 3—
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigovodstvo za društva, »Čebeline«, mladeniče in gospodarje vezano	» 3:20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vez.	» 6:90

Zahtevajte natančne imenike.